

El Guarda

Informacions en llengua valenciana

FELIÇ ANY 2017

INFORMACIONS EN LLENGUA
VALENCIANA

Edita:
"Associació Cultural Castell dels Sorells"
Albalat dels Sorells
Gran Via Comtes d'Albalat, 14

Pàgina Web:
www.elguardavalencia.es
Correu electrònic: fblascou@yahoo.es

Telefon: 961491390
Num. 150
Giner 2017

EDITORIAL

FB

Satisfacció per haver iniciat "El Guarda"

En setembre de 2003 apareixia per primera vegada, nostra humil revista "El Guarda" baix el flamant número 1. Hui, després de 13 anys ben complits, en Giner del 2017 veu la llum el núm. 150. Motiu suficient per a expressar el títol de l'editorial. Caldria rememorar aquella primera revista recordant el per què ens mogué dins de l'Associació a crear-la i recrear-nos en lo que diem en l'editorial:

"Anem a tractar per mig d'estes informacions mensuals, que al menys els nostres socis, aixina com qualsevol atra persona interessada en rebre-les, en Albalat dels Sorells hi haja la possibilitat de llegir de forma regular en Llengua Valenciana, segons les "Normes del Puig", també dites de la Real Acadèmia de Cultura Valenciana. I ho farem de la manera més simple i senzilla per tal d'anar acostumant-se en primer lloc, a llegir en valencià genuí i, en segon, a poc a poc, també a escriure'l; potser lo segon tan important, quant no més que lo primer; per allò de la manca pràcticament d'experiència en el seu us. Açò, de fet tan natural en el Regne de València, hui Comunitat Valenciana, lamentablement no és la pràctica generalisada en els valencians, ni tan sols en els valencià-parlants; mal que ens sàpia. I aixina hem de reconèixer-ho. Pero des d'ací, des de l'Associació Cultural Castell dels Sorells i des de moltíssimes atres entitats genuïnament valencianes, desparramades per les tres províncies, Alacant, Castelló de la Plana i València, creem i estem convençuts de poder dur a terme una llabor importantíssima per a recuperar lo que no mai deuriem d'haver perdut: L'us de la llengua valenciana, com cal, és dir, baix la "Normativa del Puig", tal com nos ho indica la quasi centenària Real Acadèmia de Cultura Valenciana. Molt s'està fent en este sentit i est és el camí que nosatres, des de la nostra humil Associació, recolzarem l'idea tant quant estiga al nostre abast."

Mentrestant i durant el transcurs d'estos anys, han passat uns avatars negatius i difícils per a mantindre i millorar l'us de la genuïna llengua valenciana en la societat: la creació pels polítics del PP i PSOEVP, de la Acadèmia Valenciana de la Llengua, además, incloent-la dins dels Estatuts de la Comunitat

Valenciana, com a ent oficial normatiu de la llengua valenciana, en l'idea maquiavèlica d'arribar a la confluència en el català. Se podrà dir més fort, pero no més clar. Donat que est és un fet real i mantés manifestament pels polítics en el poder, de manera vergonyosa i antinatura, nosatres, junt a milers de valencians de les tres províncies, amants de la cultura autèntica valenciana i defensors a ultrança per mig de documentació contrastada de l'autenticitat de la llengua valenciana, diferenciada de qualsevol atra, continuarem lluitant per la nostra història, demostrant tot allò que defenem. Per tant, "El Guarda" seguirà eixint al carrer i col·laborant en totes aquelles associacions culturals, entitats universitàries, grups valencianistes, Junts front a l'AVLL, etc., posant de relleu la problemàtica per la que, lamentablement hui encara, tenim que conviure en l'Antic Regne de València: Denunciant i defenent-nos.

SUMARI

- EDITORIAL
- MOMENT POÈTIC
- RACONET DE LA CULTURA
- BIBLIOTECA -HEMEROTECA
- ACCS
- LLIBRES RECOMANATS
- CRIDÀ D'ATENCIÓ

MOMENT POÈTIC

Antologia inicial

Just Llorca i Llopis

Immaculats moments

Immaculats moments de l'infància.

Dolç despertar en festiu dia de pluja.

De pluja, llàgrimes baixant
pels cristalls d'una finestra.

Vore, com si fora irreal aparició,
en l'arbre que soporta inclemències en l'atra acera,
fulles, arrupides per vent de fret,
ressistint-se a caure; i, atres, seques ya,
volant cap al final, per a vestir d'autumnal
apariència el carrer.

Després, eixit ya de casa,
sentat en el rastell, posar-se a armar una nau
en lo que fon elíptica llandeta de sardines.
La branqueta que ve surant per la riereta del rastell
valdrà per al mariner ofici de pal que aguanta vela.
I, per a vela, servirà un tros de paper d'estrassa.

Aponat, botar la nova nau.
Seguir el seu rumbo. Vore com, carrer avall,
al ràpit voler de la corrent de l'aigua,
desaparéix la nau en el tenebrós remolí
de l'albelló que dorm en el cantó.

Òure veus que venen de dins de casa:

-¿A on està el chiquet?- (veu de pare).

-¡Mira-lo. Ahí el tens, en l'acera, i banyant-se!- (veu de mare).

-¡Che... Tira cap a dins de casa!- (veu de pare).

Posant-te dret, soltant gilopa mirada cap al llindar,
en un bot quedar al mig del carrer.
Fer carrera baix l'aigua, alçant els braços;
posant el rostre cara al cel.

Participar, rebel i feliç, en el viu festival de la pluja.

La mort de la rosa

S'ha mort la rosa.

Un espai ple d'aromes
joventut, fermosura i elegàncies
queda buit d'ànsies de viure.

El Temps, respectuós,
s'està quiet, per uns segons.

Al voltant de la rosa no hi ha plors
ni pesars: Silènci és l'únic companyó en lo transit.

Llanguidosa, cau la rosa.
Paréix com si tinguera de qué avergonyir-se;
com si ya no volguera estar en el got
que li aguantava l'aigua, son segon arrel.

No ha hagut noticia en el diari;
ni veu en la radio,
ni image en la televisió,
per la mort de la rosa...

Tots han ignorat tan trist succes,
absorts en el quefer del poder viure la vida.

S'ha mort la rosa,
i la festa del jardí del Món,
seguix...
Com si la mort d'una rosa no fora res.

RACONET DE LA CULTURA

Entrem novament per mig d'esta humil revista “*El Guarda*”, dins d'un dels llibres més actuals i interessants sobre temàtica llingüística valenciana, de la mà de *Na Mª Teresa Puerto Ferre*, catedràtica de Filologia anglesa, analista i investigadora especialitzada en llingüística anglo-romànica, llengua valenciana, entre moltes atres... - Dit llibre: “*Lengua Valenciana, una lengua suplantada*”, està escrit en llengua castellana per tal de que tots els valencians, valencià i castellà-parlants, s'enteren sense dubtar ya mai més, de l'ingerència brutal pancatalanista que patim en la Comunitat Valenciana (antic Regne de València). (Cap. 5).

1925.-La burguesia nacionalista catalana “*contrata*” al romanista alemán *Meyer-Lübke* para que le organice una nueva clasificación de las lenguas románicas, en la que por primera vez aparece generalizado el nombre de “lengua catalana”, pero con la afirmación de sus concordancias con el “Provençal” para todo el conjunto idiomático “catalá-valencià-balear”. Clasificación totalmente despreciada y rechazada por filólogos, romanistas e historiadores nacionales e internacionales como “*Pierre Fouché, Kaufman, J. Adwiger, J. Entwistle, J. Saröchandy, B. Weiss, Menendez y Pelayo, Menendez Pidal, Fullana, Mourelle de Lema, Luca de Tena, Ubieto, Cabanes...*” que demostraron el error de método de sus tesis (las de Meyer Lübke), al determinar la posición del catalán sin tener en cuenta ni los dialectos españoles -como por ejemplo los de Aragón y de León y los dialectos mozárabes” (pág. 293 “Manual de Lingüística Románica” B.E. Vidos. Universidad de Nimega. La denominación de tinte imperialista de “lengua catalana” absorbiendo a las otras dos, Valenciano y Mallorquín, estaba diseñada y servida.

1954.- La revista feixista ya citada, publica los trabajos del falangista Joan Fuster y de Joan Amadés, expoliador del patrimonio cultural del Reino de València en su “*Costumari català*”. El movimiento feixista catalán, ideado por el falangista de la burguesía catalana, Dionisio Ridruejo, introdujo en esta revista las ilícitas denominaciones que hoy utiliza la izquierda en València (los llamados “tontos útiles”, por la burguesía ultra catalana): denominaciones desviadas de la legalidad vigente, como “Principat, País, nostra llengua, Levante...” Cabeza de puente del Institut d'Estudis Catalans era el joven falangista *Joan Fuster*, amigo de lucir las camisas azules y bélicos correaes de los apóstoles del “Cara al Sol”. Disciplinado y servicial, Fuster acataba militarmente las consignas feixistas y ortográficas desde Barcelona. Y, agradecido, el Institut d'Estudis Catalans y la

burguesia nacionalista mimaba a Joan Fuster con premios y prebendas. A las órdenes del feixista *Max Cahner* (personaje educado en la Alemania post-hitleriana), y primer Conseller de *Jordi Pujol*, *Fuster* escribió el libro de ciencia ficción “*Nosaltres els valencians*”, catecismo de diseño, para contentar los dictados anexionistas de la burguesia feixista catalana.

10.06.1979.- *Jordi Pujol*, ya instalado en la Generalitat Catalana, pronuncia en un Pleno Parlamentario aquello tan profético....: “*Hay que cambiar no ya cuarenta años, sino QUINIENTOS años de la Història de España*”... A partir de ese momento comenzó el exterminio, por asimilación, de la Lengua y de la Cultura Valencianas. Los llamados “*tontos útiles*” por la burguesia editorialista catalana, empezaron a colaborar eficazmente al servicio de sus dictados financieros. (Continuarà...)

BIBLIOTECA-HEMEROTECA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL CASTELL DELS SORELLS (*Just dalt de la Biblioteca Municipal*)

Posem a la disposició de tota la ciutadania d'Albalat dels Sorells els llibres que tenim en propietat de l'Associació, per a la seua llectura; la major part d'ells de temàtica valenciana i escrits en llengua valenciana. Igualment en hi ha escrits en castellà. En principi donem un plaç d'un més per a la seua llectura, tant dels llibres com dels blocs d'hemeroteca. El servici és gratuït. Preguem posar-se en contacte en el Senyor Blasco, telf.: 617339214. Moltes gràcies de bestreta.

LLIBRES RECOMANATS

El Pedrapiquer, D'Ernest Basrera i Sánchez.

CRIDA D'ATENCIÓ

1.- La quota de soci corresponent a l'any 2017 és de 30 €, i pot ser ingressada en el conte corrent de l'Associació, num 2100-7166-39-2100077934, “La Caixa”. Gracies.

2.- ¡Vinga, fes-te l'ànim; entra en l'Associació! - ¡Ya voras com t'agrada! - ¡Aci sí que parlem valencià!